

مقایسه قراردادهای آتی با قراردادهای قمار در حقوق انگلیس و حقوق اسلامی

محمد عیسائی تفرشی^{۱*}، محمد مهدی حاجیان^۲، سید مصطفی محقق داماد^۳، کاظم یاور^۴

۱- استاد گروه حقوق دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۲- دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۳- استاد گروه حقوق دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۴- دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

پذیرش: ۹۰/۴/۲۸

دریافت: ۹۰/۲/۲۳

چکیده

قرارداد آتی، توافقی جهت خرید یا فروش میزان معینی از یک کالا به قیمت مشخص شده در لحظه انعقاد قرارداد، برای تحویل در آینده معین است. یکی از مهم‌ترین چالش‌ها درخصوص اعتبار قراردادهای آتی، شبهه قمار بودن این قراردادها است. در این مقاله، رهیافت حقوق انگلیس در مواجهه با این موضوع و همچنین مؤلفه‌های یک قرارداد قمار در حقوق اسلامی بررسی شده است. سپس با توجه به تفاوت‌های مشخص قراردادهای قمار و قراردادهای آتی، سعی در رفع کردن شبهه و توجیه قراردادهای آتی شده است. براساس یافته‌های این مقاله اولاً از حیث مواجهه با خطر، قمار، خلق یک خطر برای خطر کردن است، اما در قرارداد آتی، معامله‌گران با خطرهایی مواجهند که ضرورتاً در یک اقتصاد آزاد وجود دارد. ثانیاً از حیث مبنای کسب سود، قمار بر شانس و احتمال و تصادف بنا شده، در حالی که کسب سود در قراردادهای آتی، بر مبنای تجزیه و تحلیل بازار براساس مهندسی مالی است. ثالثاً محتوا و مقتضای ذات قمار، برد و باخت است، در حالی که محتوای قرارداد آتی امری متفاوت از صرف برد و باخت، از جمله خطرگریزی و ضرورری است. در واقع قراردادهای آتی، یک سامانه انتقال خطر، محسوب می‌شود. رابعاً قالب یک قرارداد قمار، بازی است، در حالی که از حیث شکل، قرارداد آتی، در قالب یک معامله مالی منعقد می‌شود. نهایتاً آن‌که قرارداد آتی مشمول قمار نبوده، قابل توجیه است.

واژگان کلیدی: قرارداد آتی، قمار، حقوق انگلیس، حقوق اسلامی